

A Cooptourist

A holt szezonban is profi

Elsőször akkor kaptam fel a fejem, amikor lapunk hirdetései oldalán olvastam a Cooptourist felhívását, mely szerint utazási szervezőknek Kecskehátra, a Katona József Színház előadásaira. A késő őszi és téli hónapokban a sportos síturák mellett az utazási irodák is élnek a holt szezon unalmas napjait. Ahhoz viszont, hogy teljesítsék tervüket, ki kell találni valamit erre az időszakra is. És a szegediek kitalálták. Igaz, nem kevés utánajárást, ismeretséget igénylő programokat szerveztek erre a „holt szezonra”, hiszen buszokra szerveztek túrát a három „menő”: Gyurkó, Hernádi, Jancsó darabjaira. És ezzel még nem volt vége, hiszen a Budapest Sportcsarnokban rendezett „unikum”-koncertre is belépőjegy, kelleme hangulatos utazás, szupereállítás várta az arra gyorsan jelentkezőket. Nem hittem volna, hogy belöldi túrára sikerrel lehet szervezni utakat manapság a „spanyolban, olaszban, a szigetekén jártam” divatos és mindig licitáló világban. És a Cooptourist bizonyított. Ehhez persze olyan ismeretségre volt szükség, mint amit **Hoffmann György**, az iroda vezetője évek óta fenntart.

azonban még ne hozzuk nyilvánosságra. Ami biztos, hogy újabb utakat szervezünk a március 21—31-ig tartó Budapesti Tavasz Pesztiválra, melyben kiválasztottuk a Magyar Állami Hangversenyzenekart, Cziffra György műsorát, a Kaméleon és a Győri Balett előadását, valamint a nemzetközi rock and roll-versenyt, és a rock világnak sztárjait. Ehhez a holt szezonhoz kapcsolódnak a téli síturák is. Érdekes, hogy mindenki Csehszlovákiába akar utazni, holott nem ismerik a román és a bolgár lehetőségeket. Lehet a mi hibánk, hogy nem reklámoztuk megfelelően ezeket a paradicsomokat. Bulgáriában például a Rila-hegységben ragyogóan kiépített sícentrum várja a közel 3 ezer méteres Muszla-csúcs alatt az érdeklődőket. A legkedveltebb bulgáriai síközpontba is szervezünk utakat, amely Szófiától 270 kilométerre van a Rodope-hegységben. Kevesen ismerik a Brasso-Poianát. A sí-sport legnagyobb központja Romániában. A 15 sípá-

lya hossza 300—3821 méter között váltakozik. A sípályák kezdők és haladók részére egyaránt kiváló síelési lehetőséget biztosítanak.

A Cooptourist nemcsak a megyén kívülre szervez kulturális rendezvényekhez kapcsolódó utakat, hiszen a Szegedi Nemzeti Színházzal is közösen dolgozik. Így, Gyulai János jóvoltából a színház gyermekelőadásaira Kistelekről, Balástyáról, Csengeléről és Pusztaszeréről is utaztatnak Szegedre gyermekeket — tájékoztató Hoffmann György.

Az iroda jelentős bevételeit nem ezek a belföldi utak biztosítják. Lehet, nem is annyira kifizető vállalkozások ezek. Mégis a kulturális rendezvényekhez kapcsolódnak díjazások, hiszen az eredményt nem a bevételi számlákon lehet kimutatni. Az megmarad az emberekben. Azokban, akik egyébként soha nem néznék meg egy színházi előadást. És ha csak egyetlen jó napot szerveztél részükre a Cooptourist, már megérted!

Bagaméry László

Január 1-i hatályal

Új főszerkesztő-helyettes a Csongrád megyei Hírlapnál

Az MSZMP Csongrád megyei végrehajtó bizottsága 1984. december 21-i határozatával hozzájárult, hogy **Nagy Pál**, a Csongrád megyei Hírlap főszerkesztő-helyettese — saját kérésére, érdemei elismerésével — nyugdíjba vonuljon. A megyei párt-végrehajtóbizottság 1985. január 1-i hatályal **Bedő Nándort**, az ipari rovat eddigi vezetőjét nevezte ki a Csongrád megyei

Hírlap főszerkesztő-helyettesévé.

December 28-án, pénteken Szegeden, a Sajtóházban a Csongrád megyei Hírlap szerkesztőségi megbeszélésére került sor, amelyen **Dr. Koncz János**, a megyei pártbizottság titkára ismertette a megyei párt-végrehajtóbizottság határozatát. A tanácskozáson részt vett **Dr. Székely Sándor**, a szegedi városi pártbizottság titkára.

Fejlődő gazdaságirányítás, megújuló pártmunka

A Központi Bizottság 1984. április 17-i állásfoglalása újabb jelentős kezdeményezés volt abban a sorban, amellyel a párt tovább javította és a jelenlegi időszak követelményeihez igazította a gazdasági építőmunka feltételeit. A kormányzati szervek a párt állásfoglalására alapozva határozzák meg a szabályozás új elemeit, és az állami vállalatok nagyobb felénél a kollektívák vezetésébe történő intézményes bevonásának konkrét formáit, javaslatot tesznek az új vállalatvezetői szervek létrehozására.

Vállalati gazdasági vezetőivel és párttitkárokkal folytatott beszélgetésekből a különböző, jobbító szándékú vitákból egyértelműen megállapítható, a gazdaság pártirányításának alapelvét megtartva, a gazdasággal összefüggő politikai munkát oly módon kell fejleszteni, hogy jól szolgálja a vállalati gazdálkodás megújítását, a gazdaságirányítási rendszer hatékony működését. A pártbizottságok szerepe, feladatai munkamegosztásban elfoglalt helyük lényegileg nem változik. Ugyanakkor szükség van a munkamódszerek gazdagítására, a pártmunka formáinak és gyakorlatának bizonyos mérvű módosítására.

A központi gazdaságirányítási szervek operatív tevékenységének korlátozásával növelik az állami vállalatok gazdálkodási önállóságát. Ez a helyzet pedig igényli pártbizottságuk önállóságának és politikai felelősségének erősödését. Ez a gyakorlatban mindenekelőtt azt jelenti, hogy az eredményes gazdálkodást segítő politikai teendőket és az ezeknek megfelelő munkamódszereket — a központi célok és a vállalati törekvések ismeretében — egyre nagyobb mértékben helyileg lehet és kell meghatározni.

Milyen politikai feladatokról és módszerekről lehet szó? A kollektívák szerepének növekedésével a gazdálkodás színvonala az eddiginél jelentősebb mértékben függ a dolgozók, köztük a kommunisták politikai, szakmai felkészültségétől: az általános műveltségtől és az érdekek érvényesülő munkahelyi demokrácián alapuló vitakultúrától, kezdeményezőképtől; a jó munkahelyi közérzet által táplált munkakedvtől, és a vállalathoz való ragaszkodástól. E tényezők fejlesztésében jelentős szerep hárul a vállalati párt-, szakszervezeti és KISZ-szervezetekre.

Az új vállalatvezetési formák bevezetése halaszthatatlanná teszi a vállalatban belüli irányítás és érdekeltég fejlesztését is, ami bizonyára felszínre hozza az egyes szervezeti egységek, a dolgozócsoportok és az egyének érdekkonfliktusait, az érdekek valóságos vagy látszólagos eltéréseit. Ebből eredően jelentős mértékben megnövekszik a párt és a társadalmi szervezetek érdekeltaró, érdekfeszítő szerepe, annak fontossága, hogy a különböző részeket az egész vállalat érdekében, sőt a népgazdasági célokhoz megfogalmazódó társadalmi érdekekhez közelítsék.

Csak a pártbizottságok figyelmes, körültekintő segítségével előzhető meg és oldható fel — vállalva olykor bizonyos kompromisszumokat is — azok a feszültségek, amelyek ártalmasak lennének a termelési, gazdálkodási célok megvalósítására, gyengítik a kollektívát összetartó erőt. Emellett, hogy az érdekek változhatnak bonyolultabbá, nehezebben áttekinthetőbbé és felismerhetővé válnak. A technikai fejlődés, a munkamegosztás fo-

kozódása, a kölcsönös függés szélesedése is nehezíti, hogy az egyén vagy a szűkebb csoport cselekvését meghatározó érdekeket közvetlenül és csak anyagi ösztönzéssel mindig egyértelműen a vállalati célok teljesítésének irányába tudják befolyásolni. Megnövekedt az érdekek fontossága, a párt, a szakszervezet és a KISZ politikai nevelő munkájának. Egyrészt a tekintetben, hogy a dolgozók jól ismerjék fel, mi az, ami valóban az ő kollektív és egyéni boldogulásukat szolgálja; másrészt abban, hogy a gazdasági eszközök által megteremtett érdekeltég mielőbb a munkahelyi cselekvés tudatos mozzatává váljon.

A pártmunka módszereinek megújítását kívánja a pártbizottság a vállalati tevékenység fő céljainak meghatározásában való részvételük is. Mindenekelőtt akkor járnak el helyesen — a vállalati gazdasági vezetői tevékenység feladatához igazodva — ha a vállalatot érintő átfogó és távlati koncepciók kidolgozásával kapcsolatban a párt gazdaságpolitikai céljait, a helyi realitásokat és a dolgozók valódi igényeit alapul véve fogalmazza meg álláspontjukat. Akkor teljesítik maradéktalanul a politikai irányító szerepkörből adódó kötelezettségeiket, ha részt vállalnak a végrehajtás politikai feltételeinek megteremtéséből; kezdeményezik, elősegítik a gazdasági tevékenység vezetését, érdekeltégségi szervezeti színvonalának emelését; a munkakultúra, munkaerőköltség-jávitását; a munkamegosztalmak lehetőségeinek jobb kihasználását; a termelési szerkezet fejlesztéséhez kapcsolódó átképzési, munkaerő-átosportosítási feladatok megoldását; a takarékos gazdálkodást szolgáló szemléletmód és gazdasági kényszer erősödését; a gazdaságtalan tevékenységek korlátozását.

A gazdasággal kapcsolatos pártmunka hatásfokának növelése megköveteli, hogy a leglényegesebb gazdasági kérdések eldöntését (például a középtávú terv, anyagtakarékoskossági program) megelőzzék a pártbizottságok állásfoglalásai, kellő időben kialakított kezdeményezései. A pártbizottságok kollektíven kialakított döntése — amelyet a kommunisták a vállalat választott gazdasági vezetői tevékenység képviselők, a pártbizottságok — konstruktív, iránymutató, segítő, követelményt támasztó legyen, és ne utólagos jóváhagyás. Nyújtson lehetőséget, biztosságot és bátorítást a vállalat vezetésének ahhoz, hogy a gazdasági eszközök teljes skáláját kihasználva, az ésszerű kockázatot is vállalva, a kommunisták támogatását maga mögött tudja, önállóan hozza meg a döntését.

A gazdasággal összefüggő pártmunka — várható jövőbeni gyakorlatából példászerűen kiragadott — új, illetve megújuló munkamódszereket az ígéri, hogy megőri az üzemi pártbizottságok és munkások közötti politikai, szakmai felkészültségével, kezdeményezőképteliséggel, felelősségvállalásával szembeni igényt. Az eddiginél is jobban kell ismerniük munkahelyük minden napjait, dolgozóitársaik életét és munkáját. Ugyanakkor politikai irányító szerepük betöltéséhez nélkülözhetetlen a vállalat egészét érintő főbb folyamatok áttekintése, és lényeges mozzanatainak megmagyarázása. Nem másra van tehát szükség, mint a szó igazi értelmében vett politikálásra.

Dr. Balogh Pál, az MSZMP KB munkatársa

A „monopolhelyzet” elmúltja után...

A megszaporodott magántaxik és a taxi gazdasági munkaközösségek megjelenésével megdőlt az egykoron lakosság ezreit érintő kérdés: taxit hívni, találni a nap 24 órájának bármelyikében ma már nem okoz gondot senkinek. És ez jó — sokak számára megnyugtató érzés. De vajon hogyan érintette a konkurrencija megjelenése az addig monopolhelyzetben levő Volánt?

— Mi tagadás, nehéz helyzetbe kerültünk, olyannyira, hogy alig tudtunk kímászni a kátyúból — mondta a minap **Szabó B. János**, a vállalat taxiüzemének vezetője. — Az ok nem pusztán a konkurrencia megjelenése volt, hiszen az ilyenkor hasznos, jobb munkára, kulturáltabb kiszolgálásra ösztönöz. Meg aztán a mi harminc-valahány taxigépkocsink sokszor valóban nem volt elég a jelentkező igények kielégítésére.

— Tehát a bajt nem a konkurrencia megjelenése okozta?

gazdálkodását, a taxizás feltételeinek megismerését — mindez időbe tellett, de végül sikerült.

— Eredmény?

— Ma már elmondhatom: hogy sok régi utasunk, aki egy időben elpartolt tőlünk, újra a mi szolgáltatásainkat veszi igénybe. És hogy fuvarszám és bevétel szempontjából is sikerült elérnünk a régi színvonalat.

— Hogyan?

— Egyrészt a már említett ösztönző rendszer, másrészt jó pár, az utasok előnyét is szolgáló intézkedés által.

— Például?

— Először is újítottunk a fuvarfelvételi és -kiadási rendszerünkön. Azelőtt a taxivezetők között sorszámmal lett kiosztva a megrendelés, még akkor is, ha közülük a szám szerint következők abban a pillanatban éppen a város másik végében tartózkodtak. Most viszont a megrendelőhöz legközelebb levő taxinkat küldjük a megadott címre. Így a kocsik percekben belül ott van, és a kiállási díj is minimális. Mert mi az utastól nem kérünk fix kiállási összeget, csupán annvit, amennyit a viteldíjkijelző készülék a megtett út hosszúságától függően mutat. Ugyanakkor nálunk a viteldíj, a magántaxioké 7—8 forinttal szemben, jelenleg 5,66 forint kilométerenként, az óránkénti várakozási díj pedig nem 120, hanem csak 60 forint. (Ez ha a jövőben némi áremelés eszközölnék még akkor is olcsóbbak maradnánk.) Egyébként egy idő óta, figyelembe véve a rendkívüli eseteket, a nyilvános telefonfülkékből történő hívásra is — amit nyilvánvalóan nem lehet ellenőrizni —

— jelentkezőnk. Persze ez visszacsúszásra is lehetőséget ad, de ez ritkán történik meg; legfőbb részben olyanok hívják, akiknek nincs más módjuk taximegrendelésére. És még valami: a közlekedési vállalatok, részére ez éven bevezettük a taxicekkel fizetést. Előnye, hogy kizárja a készpénzforgalmat, tehát a belső adminisztrációt is csökkenti a Volán-taxit igénybe vevő vállalatoknál.

Próbaképpen nyilvános telefonfülkében tárcsáztam a 13-333-as számot.

— Halló, itt a Volán-taxi — csendült fej udvariasan a szolgálatos hangja.

— Itt és itt vagyok, nincs más mód a telefonálásra — mondtam. — Sürgősen szükségem lenne egy taxira.

— Tessék várni, rögtön ott leszünk.

És valóban, néhány perc múlva mellém kanyarodott egy Volán-taxi.

I. A.

Szerződés betoncserépgyár létesítésére

A 43. számú Állami Építőipari Vállalat, a NIKEX és az olasz Comes Kulkészélményi Vállalat, valamint a Vortex-Hydra cég képviselői pénteken az építő vállalat székházában szerződést írtak alá betoncserépgyár létesítéséről. Ezek az építő vállalat 3. számú — dunakeszi — házgyárának egyik csarnokában rendezik be a betoncserépgyárat, amelynek gépeit az olasz

partnernek szállítják, és segítséget nyújtanak a szereléshez, valamint a termelés megszervezéséhez, beindításához egyaránt. **A tervek szerint a jövő év végén helyezi üzembe a gyárat, amely évente 20 millió betoncserépet készít.** Ezek a termékek az égetett cserép-nél nagyobbak, s így az éves termelés 30 millió hagyományos méretű tetőfedő cserépnek felel meg. Ez a nagyuermű lesz az ország második betoncserépgyára. Az első ugyanilyen teljesítményű gyárat ugyanis most rendezik be a Veszprém megyei Állami Építőipari Vállalat és az osztrák Bramac cég közös vállalata a veszprémi házgyár egyik csarnokában, s jövő év közepén kezdik meg az üzemszerű munkát. A két betoncserépgyár együttvéve mintegy 60 százalékkal bővíti a tetőcserépek gyártását, így lényegesen enyhíti majd a hiányt.

A 43-as vállalat Dunakeszin már megkezdte a második betoncserépgyár 236 millió forintos beruházási munkáinak kivitelezését a házgyári üzemcsarnok átrendezésével, mot stb. — állít elő.

a berendezésekhez szükséges közművezetékek és gép-alapok építésével. A beruházás finanszírozását csaknem 190 millió forint kölcsönrel segíti az Állami Fejlesztési Bank, s a vállalat, nyolc év alatt törleszti ezt a tartozást az új gyár nyereségéből. A beruházást gazdaságossá teszi, hogy a meglévő üzemcsarnokot használják fel, s így a teljes kiadásnak még 15 százaléka sem éri el az építési költséget, tehát az anyagi eszközök túlnyomó részét a korszerű olasz berendezések vásárlására fordítják. Az automatikus berendezéseket számítógép vezérlő, s ipari tv-kamerák ellenőrzik a gyártás legkényesebb műveleteit. Az olasz partnerek nyolc külföldi gépszállító ajánlatával versenyre nyerték el a magyar megbízást. A gyár 42x33 centiméter méretű, darabonként 4,7 kilogramm súlyú, színes betoncserépeket, s a komplett tetőfedéshez szükséges egyéb kiegészítő elemeket — kúpcserépet, millió forintos beruházási munkáinak kivitelezését a házgyári üzemcsarnok átrendezésével, mot stb. — állít elő.

Kitüntetések a MÉM-ben

Az Elnöki Tanács nyugdíjra vonulását alkalmából, eredményes munkásságáért elismeréseként a **Munka Erdemrend arany fokozatát** adományozta **Csupsics Sztankónak**, az érdis-Benta völgye MGT SZ elnökhelyettesének, **Farkas István-nak**, a Budapesti Édesipari Vállalat főosztály-vezetőjének, **Gamsz Kálmán-nak**, az Agrober Pest megyei Kirendeltsége igazgatójának, **Kékési Ferencné dr.-nak**, a MÉM főmunkatársának, **Kiss Lászlónak**, a Felsőtisza Erdő- és Fafel-

dolgozó Gazdaság Erdészeti vezetőjének, **Nagy Tamás-nak**, a Baromfitermelői Egyesülés igazgatóhelyettesének, **Németh János-nak**, az Állattenyésztési és Takarmányozási Minősítő Intézet osztályvezetőjének, **dr. Németh Sándornak**, az Öntözési Kutató Intézet igazgatóhelyettesének és **Podány Tiborné-nak**, a MÉM főmunkatársának. A kitüntetések Szabó Ferenc mezőgazdasági és élelmiszerügyi miniszterhelyettes adta át pénteken a MÉM-ben. (MTI)